

I need Euskadi

Udako opor aurreko azken ttakunkada honetan ezin udari, turismoari edo udatiarrei buruzko iruzkinik egin gabe gelditu.

Uda hasieran Euskadiko turismoa sustatzeko hitzartu den leloa berri batetik besterako bidean oraindik dinbidanbaka dabilkidan artean, unibertsitatean ikasten jardun nueneko garaia etorri zait burura. Bilbon urte batzuk generamatzala, jada, uda hartan urtero bezala, pisu bila hasi ginen, ikasturte berrian nora joana izateko. Pisukide berri bat ere hartu genuen hartakoan. Eta lagun berriak gidatu gintuen berak nahi zuen lekura –horretaz ondotik konturatu ginen arren–: auzo on batean nahi zuen pisua, etxebizitza berrian. Gai-nontzekoa, berdin zitzaien. “Kaskara” berria alokatzeko gerrikoak estutu behar izan genituen, lasterrera konturatzeko, “kaskara”rekin nahikoa zuela gure lagun berriak. Izan ere, ikasturte osoan etxera hurbildu ere ez baitzen egin. Erreferentzia zen gure lagunak “erosi” zuen; “deigarria” zatekeen kokagunea; esanahi bat zukeen espazioa. Zertarako? Bere interesak balio bereizgarritz jantzeko.

José Luisek, bere ttakunean, euskaldunon akordiorako, hitzarmenatarako eta adostasunak bateratzeko eta sustatzeko abileziaz hitz egiten zigun, horrek dakarzkien ondorioekin. Euskal Herriaren pluraltasunaren interesen defentsarik eraginkorrenaren alde egiteko daukagun erraztasunaz, alegia. Baina pluraltasuna defendatu nahi horretan, gutxienez, “herri bat” existitzen dela esan liteke. Zeren eta orain, pluraltasuna errespetatu eta, ez hori bakarrik baizik eta pluraltasun horren izaera anitza “normalizatu” nahirik, gure herriko kaleak atzerritarrez

DANI BLANCO

Ana Urkiza

Padrón

Rozas

beteko diren garaian, turista horiei Spain behar dutela esan behar diegu. Hau da, Spain dela eskaintzen dieguna. Spain garela.

Gure lagunak erabili egin gintuen. Halako pisu batean bizi zela jakinarazi behar zion bere familiari, eta beste batzuei. Baina ez zitzaien barrukoa ezer axola; ez

etxea, ez etxekook.

Lelo berria asmatu duenak ere, berdinketa bat eginez gero, erreferentzialtasuna izan du helburu. Deigarria dena. Esanahiz jantzi dezakeena. Eta kokapena zabartzen saiatu da. Spain oso baita zabala. Engaiatu egin nahi gaitu, turistak engainatuz.

Gure lagunak engaiamenduaz askotxo zekien. Pisua alokatu bitartean ondo asko azaldu zigun pisukideen arteko adiskidantza garrantziaz, nork bere nortasuna erakutsi eta bizitzeko askatasunaren premia, eta abar. Ondo ikasia zuen bai esan beharrekoa, gero, barruan zeramana azaleratzen uzteko.

Eta Eusko Jaurlaritzaren asmoa ere halakoxea. Guztiok bateratzearena. Normalizatzearena. Bakoitzari berea ukatzearena. Hemengo kultura, gastronomia eta natura kontzeptuak gainontzeko hondartza, bero kiskalgarri eta piña-kolaz bateratuz.

Bakoitzari berea. Ez txarragoa, ez hobea.

Pisukideari, erreferentzia hura erabiltzeko ez zuela alokairua ordaindu behar esan genion. Ez gintuela behar. Eta pisua axola zitzaien norbaiti lekua harrapatzen ari zela. Erreferentzia, kokagunea eta izena baziren nahi eta behar zituenak, erabil zitzakeela –lapurreta ez deitzeagatik– baina gurekin kontaktu gabe.

Horixe bera! *I need Spain* baino *I need Euskadi* erabiltzea zuzenagoa zukeela. ■

Lelo berria asmatu duenak, berdinketa bat eginez gero, erreferentzialtasuna izan du helburu.

Deigarria dena. Esanahiz jantzi dezakeena. Eta kokapena zabartzen saiatu da. Spain oso baita zabala.

Engaiatu egin nahi gaitu, turistak engainatuz

